

L'experiència d'anar a l'altre costat la vius cada nit quan t'adorms i somies. Ja durant la infància has après que la mort, aquell país no descobert que no deixa tornar de les seves fronteres cap de les seves viatgeres, separa dramàticament la vida d'un altre lloc del qual poc o res coneixes. La consciència és una petita illa rodejada per un mar profund, l'inconscient, i endinsar-te en aquest altre costat perseguint els teus dimonis pot ser un viatge només d'anada.

Aparentment hi ha un costat, aquest, i molts altres costats. Però, alhora, cada cop pren més força la intuïció que potser d'aquest costat tampoc n'hi ha només un. Les definicions rígides i binàries són insuficients per descriure la complexitat que ens rodeja i travessa: home o dona, bogeria o seny, virtualitat o realitat. Imposar-nos aquestes categories ens empresona i ens destrueix. Ens impedeix transitar entre allò que creiem ser i allò que desitgem ser. Realitat i ficció comencen a ser indistingibles l'una de l'altra i, al final, potser no n'hi ha cap, de costat.

L'altre costat és tot allò que vols que sigui. O, més aviat, tot allò que, no volent absolutament que sigui, vols que sigui absolutament.

Oblida't per una estona de tot allò a què t'obliga aquest costat, l'únic del que creus saber alguna cosa: oblida't de les categories, de la raó i de la lògica. Oblida't de noms i paraules imposades. Oblida't del llenguatge que tan sòlid sembla ser. Oblida't de tot el que creus recordar i endinsa't... a l'altre costat.

Ferran Utzet i Enric Puig Punyet

ACTIVITATS

19.03 *L'altre costat*

Conversa entre Miquel Bassols, Miquel Missé, Eurídice Cabañes, Josep Maria Fericgla i Núria Martínez-Vernis

13.04 *Cap allò subtil*

Retir artísticoesotèric, a càrrec d'Elisa Arteta

18.05 *1518/840 Transitar l'invisible*

Performance de llarga durada i resistència, a càrrec de Zoe Balasch, els performers del Laboratori Corpografies Inclassificables i Xavi Llores (Nit dels Museus)

21.05 / 28.05 / 04.06 / 11.06 / 18.06 *Mortals/Liminal*

Laboratori ciutadà sobre la mort i el dol, a càrrec d'Albert Potrony i Roser Sanjuan

ANTONIA ROSSI + ROBERTO CONTADOR
RIU NEGRE

Observa què són quan mengen. Observen què són quan dormen. Observen què són quan copulen. Observa què són quan defegen. Imagina. Prosegueix el teu treball d'imatges. Barreja les seves identitats. Joga a representar-te els vius amb la identitat dels morts. Després tinques aquest pensament: aleshores on són? Enlloc i per tot arreu. A l'altre costat, l'ombra.

A partir de *Rhétorique Speculative*, de Pascal Quignard

PERE LLOBERA · RECORD SENSE VEU

"Hola, Jordi, em sap greu, però no vaig sentir ni recordo res d'aquest concert." El 2010 surt publicada, en la web sense nom (lwn.net), arxiu digital de la contracultura autòctona, la menció a un concert històric: el que l'any 1973 hauria fet Gong, grup britànic de psicodèlia, al monestir de Montserrat.

Però ningú en sap res. Ningú el va sentir, ningú el recorda, ningú hi era, en aquest concert. El xat s'alimenta de més veus, el misteri es fa gran, es retroalimenta al límit de la realitat o la memòria. Com va ser aquest concert? Va succeir realment? Podem recrear quelcom que no sabem si va ser?

A l'altre costat, el somni.

FRANCESCA LLOPIS
L'IMMINENT... (1984-2024)

Un llibre d'artista expandit i penjat al sostre. Una compilació de fets i refets, d'amors i desamors del passat i del futur, d'empremtes del cos teu i meu, de goigs i afliccions. Cada pàgina, cada càpsula, cada record, una invitació a transformar-nos cap als marges. Plantes, asteroïdes, insectes i altres andròmines del cosmos que venen de lluny i de prop i construeixen un retaule vital travessat per històries, vivències i amistats.

A l'altre costat, la memòria.

GUILLAUME FAURE · ECO

El mirall té un paper decisiu en la construcció del jo. El mirall som nosaltres, però també les nostres dobles, les nostres altres.

Eco simula una trobada amb aquella que ens mira des de l'altra banda del mirall, oferint-nos l'oportunitat única de conversar amb nosaltres mateixes. La trobada es produeix, però, a través del prisma de la nostra perspectiva de la realitat, fent-nos viure una experiència inquietant i pertorbadora que no entenem del tot. Acabarem, com Narcís, enamorades de la nostra pròpia imatge o sabrem entendre les paraules d'Eco?

A l'altre costat, el doble.

MAX DE ESTEBAN
RETÒRICA DEL SILENCI / 7 MINUTS

Tu. Sí, tu. Ets al Santa Mònica, visitant una exposició: l'altre costat. Concretament, ets en una sala on hi ha diversos quadres penjats. Cadascun d'ells reproduceix un fragment d'una obra epistolar traduïda a codi binari. De cop, una altra obra t'interpel·la. Se sent amenaçada, i et parla. Et parla a tu. Et demana que et quedis amb ella, set minuts. Ho fas.

O potser te'n vas? La decisió és teva. Una decisió per la qual algú decidirà si l'obra es queda... o se'n va.

A l'altre costat, la màquina.

YAPCI RAMOS · PARTO

Procrear és un desig polisèmic i ple de possibilitats, però també ple de pressions i opressions sobre la dona a partir d'una edat concreta. *Parto* explicita el procés d'expulsar i desembarassar-se de la càrrega d'aquest ideari social, per a obrir pas cap a altres horitzons. Un passadís que s'estreny evoca tres etapes d'una sola dona, o de totes les dones, travessada pel desig sexual, el desig de ser mare i el desig de ser lliure.

A l'altre costat, el renaixement.

Tlazoltéotl.
Còdex Laúd

DOMESTIC DATA
STREAMERS · HIPERMORT

Xu Gang, doctor en neurofisiologia de la Universitat de Michigan, ha demostrat recentment que just abans de morir tenim un pic d'hiperconsciència. En el precís instant en què el cor s'atura, l'activitat de les ones gamma i la velocitat cerebral augmenten dràsticament.

Per què? Deu ser, com sempre havíem cregut, perquè veiem un túnel amb una intensa llum blanca al final? O perquè assistim a la reproducció accelerada de la nostra vida?

Sigui pel que sigui, són de tres a cinc segons d'alta activitat conscient. Potser l'única en tota una vida que ja s'acaba. Uns últims instants de lucidesa dels quals encara no sabem res.

I a l'altre costat, la mort.

IARA SOLANO ARANA, SLEEPWALK
COLLECTIVE

ཁ་རྩ་ VOSTÈ ÉS AQUÍ

Vostè és aquí. En un espai de transició, vivint una experiència privada en un espai públic. Vostè és aquí, a les fosques en un centre d'art, sense res a veure i en suspensió, flotant sobre un element màgic que actua com a llindar entre el dins i el fora. Vostè és aquí, en la zona liminar on tot està a punt de començar, habitant singular d'un úter on tindrà lloc aquest ritu de pas. Vostè és aquí, en el ཁ་རྩ་: en tibetà, l'estat intermedi pel qual l'ànima transita entre la mort i la propera reencarnació. Vostè és aquí. I a l'altre costat, la vida.

Bardo Thödol,
llibre tibetà
dels morts

RELATS

Set veus mostren diverses perspectives sobre l'altre costat: la psicoanàlisi, la digitalització, el trànsit de gènere, l'art, la màgia, la mort i la poesia conflueixen en la idea que n'hi ha molts i múltiples, d'altres costats, i que transitar-hi ens ajuda a comprendre millor el lloc, cada cop més boirós, que anomenem realitat.

ANNA IRINA
RUSSELL · INFLAR-SE COM

Els cossos es mouen, es troben, s'interrelacionen. Inestables, afectats, alterats. Els codis de conducta es trenquen. Els moviments s'enrareixen. Un cos busca aleshores estratègies per fer front a la situació de perill, per subvertir la possible amenaça. Augmenta de volum, infla les seves membranes, s'omple d'aire. Damunt seu, els altres cossos ensopegen, es desplomen i, potser, juguen. A l'altre costat, el gaudi.

GIAN MARIA TOSATTI

מיין הארץ איז בלאנק ווי א שפיגל - קאפע טאון עפיזאד
MY HART IS SO LEEG SOOS 'N SPIEEL
KAAPSTAD EPISODE

Qui passa per un apartheid sense cicatrius ni ferides visibles? Aquelles persones que són part d'un sistema i alhora en són alienes. Aquelles que viuen el curs de la història i en segueixen el flux. Durant els feixismes, tant els que van tenir lloc a Europa durant la primera meitat del segle XX com el que va viure Sud-àfrica durant la segona meitat, la majoria de persones no van cometre cap atrocitat, però eren allà mentre es proclamaven lleis racials i tenien lloc la deportació i la segregació, unes girant el cap cap a la altra banda, d'altres creient-se tot el que els deien. Què hi queda, a la casa d'aquelles que van callar? Un rastre innombrable, fotografies i miralls entelats que tornen borrosa la imatge de l'altre i també la pròpia. A l'altre costat, el silenci.

Eurídice Cabañas
Miquel Missé
EVRU
Júlia Carreras Tort
Josep Maria Periclogla
Núria Martínez-Vernis
Miquel Bassols

bit.ly/
Laltrecostat_Entrevistes

SEGUEIX-NOS!
@centredartssantamonica
#Laltrecostat